

רוחמה חרמון

„לקח הרבה זמן למנות תחילוך אשה!“

בשעה טובה ומוצלחת, אחרי מאבק ממושך ועקשני, יש לנו אשה בדרגת תת-אלוף. אמירה דונית, קצינת-ח"ן רא-שית, הועלתה בשבוע שעבר לדרגה הגבוהה ביותר שאשה זכתה בה בתולדות צה"ל.

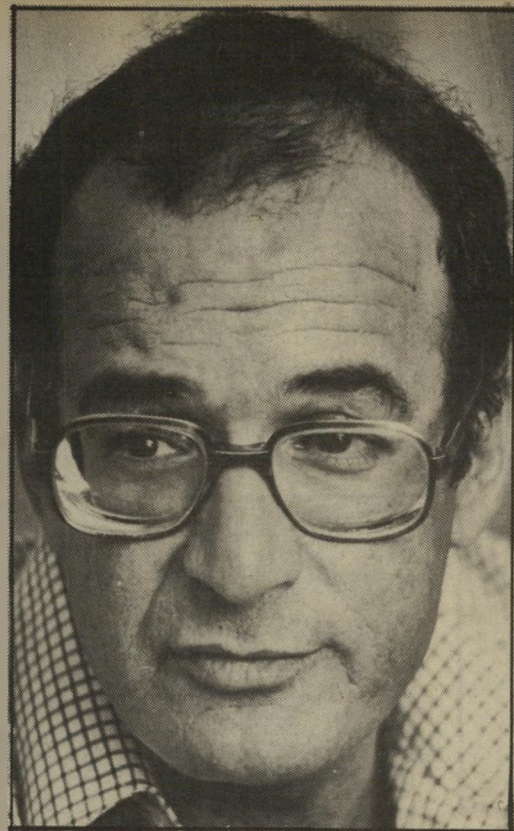
שוחחתי על כך עם אלופת-מישנה (מיל) רוחמה חרמון, המוכרת יותר כמי שהיתה מזכירתו של יצחק רבין כשזה כיהן כרמטכ"ל.

● זה עשה לך משהו, הדרגה החדשה לנשים בצה"ל?
זה נתון הרגשה טובה, אני חושבת שכל אשה, גם בצבא וגם מחוץ לצבא, שואפת להתקדם. זה שאשה זכתה בדרגה גבוהה יותר, זה מראה איפשהו על התקדמותן של הנשים.

● ההבדלים בין אלוף-מישנה לתת-אלוף מתי בטאים גם בתנאים כגון לישבה, סוג-מכונית, מיספר מזכירות, גובה משכורת וכו'.
כן, נכון, אבל אני לא חושבת שלאדם — לא משנה אשה או גבר — המשרת בצבא שנים רבות, זה חשוב עד כדי כך, אני יודעת שהיה כאן העניין של העיקרון.

● את לא מתחרטת עכשיו על שפרשת מוקדם מדי, כאלוף-מישנה בלבד?
אני יודעת? אני מנסה שלא לחשוב על זה. זה כבר איפשהו מאחוריי, שייך לעבר. מה שהיה — היה אני אוהבת את אמירה ומפרגנת לה, ואני שמחה כשנבילה שהיא השיגה את מה שנלחמה עבורו.

● נלחמה הרבה זמן?
כן, זה באמת לקח הרבה זמן! הסיבה היא שיש קצינים בצבא שבכלל לא מאמינים בחינויות של חיל-הנשים. לדעתם, אפשר לבטל אותו. מחוץ לצבא, נשים מתקדמות ומתחרות בגברים, והן אחר האישורים הרישמיים שגם בצבא חלה התקדמות כשטח הוה. (דפנה ברק)

יוסי שריד

„פיתרון בעיית ירושלים צריך להתחשב בכולם!“

בזמן נאומו האחרון של שימעון פרס כראש-ממשלה, התפתח בכנסת ויכוח בינו לבין חבר-הכנסת יוסי שריד. לשאלות פרס השיב שריד חד וחלק שהוא בעד חזרה לגבולות 1967, ובכלל זה גם חלוקת ירושלים.

חבריו בר"ץ נדהמו, ויושבת-ראש התנועה, חברת-הכנסת שולמית אלוני, מיהרה לבקש משריד להסתייג מדבריו.

ביקשתי לברר עם יוסי שריד האם הוא בעד חלוקת ירושלים.
מאוד הופתעתי מההפתעה ומהמופתעים. תחת השמש שלי אין הרבה חדש. בהודמנויות רבות ושונות אמרתי וכתבתי כי הפיתרון לשאלת ירושלים במסגרת של הסכם-שלום יהיה חייב להתחשב לא רק באינטרסים דתיים, אלא גם באינטרסים לאומיים של כל הגורמים המעורבים בסיכסוך והשותפים ליישוב הסיכסוך.

אף אחד לא צריך להיות מודאג יתר על המידה, אני לא מוכר את ירושלים, אלא אני קונה את שלום ירושלים, עליה ועל כל ישראל.

במילים אחרות, ירושלים בירת-ישראל תהיה בלי חומות וגדרות-חיל בליבה, אבל קוויהמיתאר לעת-שלום ישורטטו בהסכמה על-ידינו ועל-ידי מדינות ועמים שכנים.

מי שחושב שאפשר להשיג שלום בדרך אחרת, יכול להמשיך ולדבר על שלום. המילחמה תבוא לפניו, וגם המשיח.

● זו לא עמדת תנועת ר"ץ.
לא, זו עמדתי האישית מאז ומתמיד. ומבחינה זו לא חל בה

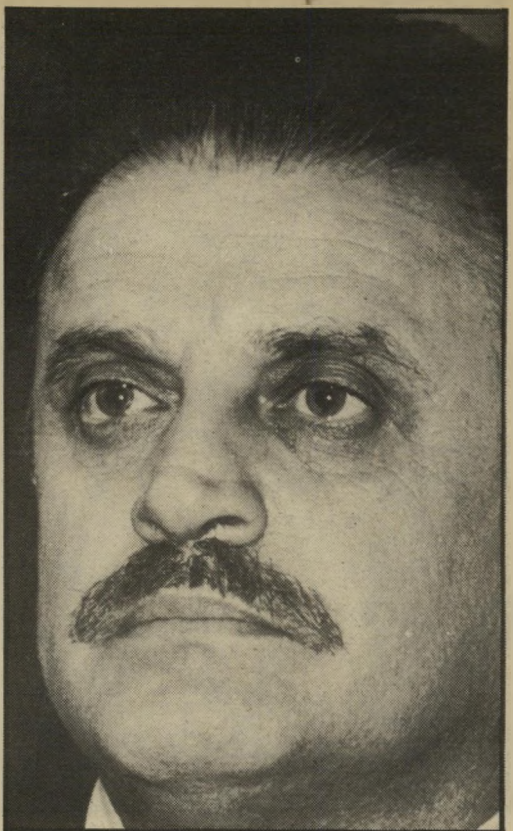
מיפלגות

שום שינוי, התרגשות, שרווח שהיתה בר"ץ, היתה רק בריווחים. אני מעריך כי עלי-סמך תוכנית מקיפה, ולא על סמך קריאת-ביניים בכנסת, תהיה בינינו תמימות-דעים רבה, ואולי אפילו הסכמה מלאה.

● אם כך, למה ביקשה ממך ח"כ אלוני להסתייג מדברייך?
שולמית אלוני לא היתה נוכחת באולם בזמן הויכוח. היא באה לשאול אותי אחר-כך מה היה ומה נאמר. כל מה שאמרתי לגבי הברירה היות-רמקוף, המביא אותנו להסכמה חלקית או מלאה, חל גם לגבי שולמית אלוני.

אך גם אם יתגלה בינינו הבדל כלשהו בתפיסה, גם אז נישאר שנינו בחיים. החברות האישית והפוליטית בינינו, וההסכמים הרחבים בינה לבנינו, יכולים להרשות לעצמם גם איזה הבדל קטן.

● אתה יכול להמשיך לחיות עם מצע ר"ץ?
חייתי עם הברלים גדולים, אז אם הברלים קטנים בודאי שאוכל לחיות. השותפות אלוני-שריד היא לא בערבון מוגבל. יש לה בסיס מוצק, והיא עומדת, כנראה, להאריך ימים, למגינת-ליבן של כמה נשמות טובות. (רונית אנטלר)

אברהם שריר

„גיליתי עולם חדש במישרד והתאהבתי בו!“

עם בוא הרוטציה, כשהלכו וגברו הניחושים אם יחזור יצחק מודעי לכהן בממשלה אם לאו, שוחחתי עם עמיתו למיפלגה ויריבו-משכבר-הימים, אברהם שריר.

עברו חודשיים וחצי מאז שנכנס שריר לנעליו של מודעי במישרד-המישפטים, והוא עצמו אינו יודע האם ימשיך לתפקד כדאבל-שר (תיירות ומישפטים) בשבוע הבא. ביקשתי ממנו לעשות סיכום-ביניים לתקופתו הקצרה במישרד-המישפטים.

את לא חושבת שזה יהיה קצת יומרני מצידך, לנסות ולסכם תקופה קצרה בלי-כך כשר-המישפטים? האמת היא שלא היה לי אפילו יומ-סחור אחד. נכנסתי לתקופה שבה מצוי המישרד בנושאים מאוד רגישים החל בפרשת השב"כ על כל השלכותיה — החנינות, הסיכסוך בין הפרקליטים, וכלה בויליאם נקש. שמצד אחד הוא כרה-סגורה, אך מצד שני יש הטוענים כי נשקפת סכנה לחייו. עם בואי למישרד החלטתי שלא לתקוף את הבעיות, כי אם ללמוד אותן לאט-לאט.

כסיכום-ביניים, אני מרוצה שהצלחתי לטפל בכל אותן בעיות, מבלי ליצור סנסציות וכותרות מיותרות.

● עברת לשבת במישרד-המישפטים. איך ניתן לטפל לסירוגין הן בנושאי-תיירות, הן בנושאים מורכבים כמו אלה שהזכרת?
זה קשה מאוד. אי-אפשר כמעט לטפל בכך שעה ובכך שעה. אני משתדל לקבוע ימים נפרדים, כי קשה מאוד לערבב.

● אתה לא מרגיש שאתה סוגע בכמה מן

הממשלה

הפרייקטים שהתחלת בהם, כאשר היית רק שר-תיירות?
לא, מפני שאני פשוט מקדיש פי שניים יותר שעות לעבודה מאשר קודם. זהו עומס עצום. אילו הייתי צריך לבחור בין מישרד-התיירות לבין מישרד אחר — הייתי בוחר בתיירות! התיירות זוהי אהבת-חיי, כך שבנורא אני מקפיד שלא להזיק לתוכניות שהתחלתי בהן. את תיירות-הפנים, למשל, אני יזמתי.

● על פי התיאור שלך, כמה זמן תוכל לעמוד בער-מס הכסול הזה?
לא נוח לי להתבטל על נושא זה. בסיכומי של דבר, מי שיקבע זהו ראש-הממשלה, יצחק שמיר. איני מחפש לעצמי תפקידים נוספים. גם את התפקיד הזה — שר-המישפטים — לא אני ביקשתי לעצמי. על אף העומס הרב, הרבה תלוי ברצון ל מלא-התפקיד.

אם יוטל עליי להמשיך ולשאת בשני התפקידים — אוכל לעמוד בכך; גיליתי עולם חדש במישרד-המישפטים והתאהבתי בו. יש לי תוכניות רבות למישרד. כך שאם יטילו זאת עליי — אשאר! (דפנה ברק)